

Errors en la redacció de textos jurídics (II)

Si en la nota de llengua anterior vèiem errors relacionats amb l'ordre de la frase i amb el nom, en aquesta ens centrem en incorreccions d'algunes formes verbals.

I Utilitzar incorrectament el futur

Quan volem expressar una obligació, en català no utilitzem el futur, sinó el present, les perífrasis d'obligació en present o l'imperatiu.

Tothom que no estigui impedit per fer-ho **tindrà** l'obligació de comparèixer a la crida judicial.

Tothom que no estigui impedit per fer-ho **té** l'obligació de comparèixer a la crida judicial.

D'acord amb l'article 667 de la LEC, la subhasta **s'anunciarà** amb vint dies d'antelació.

D'acord amb l'article 667 de la LEC, la subhasta **s'ha d'anunciar** amb vint dies d'antelació.

Formeu un expedient de jurisdicció voluntària, **que es registrarà** al llibre corresponent.

Formeu un expedient de jurisdicció voluntària, **i registreu-lo** al llibre corresponent.

El futur tampoc és adequat quan no s'estableix una obligació, sinó que té un caràcter més aviat descriptiu; en aquests casos cal fer servir el present d'indicatiu.

Aquesta Llei **entrarà** en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Aquesta Llei **entra** en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Seran vàlides les actuacions judicials, tant les orals com les escrites, fetes en qualsevol de les dues llengües oficials, sense necessitat de traducció.

Són vàlides les actuacions judicials, tant les orals com les escrites, fetes en qualsevol de les dues llengües oficials, sense necessitat de traducció.

(En català, com en la majoria de llengües romàniques, és preferible adoptar el punt de vista present, ja que la llei és vigent en el moment que es llegeix.)

Ara bé, el futur sí que és correcte quan el que volem és constatar un fet que tindrà lloc més endavant, sense donar cap ordre a ningú.

Podeu consultar les actuacions, que **seran** a la secretaria fins que s'exhaureixi el termini.

2 Utilitzar incorrectament el subjuntiu

En llenguatge jurídic es fan servir molt les frases condicionals per a explicitar les conseqüències que van lligades a l'acompliment de certes condicions. La combinació de verbs *pretèrit imperfet de subjuntiu* (a la part de la frase que expressa la condició) i *futur* o *present* (a la part de la frase que conté la conseqüència) és incorrecta. La combinació correcta és *present* (a la condició) i *futur* o *present* (a la conseqüència).

Si no compareguéssiu al judici, se us **declararà** en rebel·lia processal.

Si no compareixeu al judici, se us **declararà** en rebel·lia processal.

La suspensió de la pena **quedarà** sense efecte si en el termini de 30 dies **cometéssiu** un nou delict.

La suspensió de la pena **quedarà** sense efecte si en el termini de 30 dies **cometeu** un nou delict.

L'ús del pretèrit imperfet de subjuntiu a la part de la frase que expressa la condició sí que és correcte en situacions menys factibles, més incertes, en què se subratlla el dubte que l'acció arribi a esdevenir-se. En aquests casos, cal utilitzar el condicional en la part de la frase que expressa la conseqüència.

Els candidats **quedarien** descartats si **incomplissin** alguna de les condicions fixades en les bases.

Si no es **presentessin** suficients proves, **seria** im procedent denunciar-lo.

Consulteu també:

[Nota de llengua 92. Errors en la redacció de textos jurídics \(I\)](#)

[Nota de llengua 67. No procedim a efectuar la notificació: notifiquem](#)

[Nota de llengua 47. No parlem clar si...](#)